

пия Цвѣткова, Грета Ц. Йѣлова, Миче Хр. Шимова, Марийка Стоянова, Вѣра Опрова, Николайчо Георгиевъ и Любомиръ Петровъ.
28. XII. 1938 г. Орѣхово*.

„Драги Митѣ,

Покрай хилядитѣ си приятели имашъ още единъ много, много старъ приятель. Този твой приятель ти поднася своя далеченъ поздравъ и благопожелание за здраве, бодростъ и щастливи бѣжднини по случай 40-годишна писателска дейность.

Радко Бѣлчевъ,

учитель-пензионеръ с. Горна-Студена, Свищовско“.

ЗИМНА ПРИКАЗКА

Снѣгъ падна, затрупа тихо
баби Дорината кѣща,
сиромашкото коминче
пакъ димецъ почна да пуца.

Дѣдо съ пушката отиде,
Още рано предъ зори,
за лисици и за зайци
да се скига по гори.

Баба вжтре пакъ зачеса
бѣла вѣлна на даракъ
и край огъня замърка
Марко — старий котаракъ.

Баба въ мисли се увлѣче,
за какво се не сѣти,
па въздѣхна и си рече:
„Пуста младостъ, где си ти!“

Елинъ Пелинъ

ЦАРЬ СЪНЧО

— Нощъ дълбока ви пригрѣща
и прекрасно ви цѣлува,
бързо скрийте се въ леглата,
забравете си играта,
всѣки нека сънь сънува.

Ангелчетата ще дойдатъ
да ви пазятъ катъ стражари,
въ царството ми ще ви водятъ,
малко съ васъ да се разходятъ
тѣ, добритѣ ви другари.

Азъ ви моля да заспите,
да почнете сладъкъ сънь;
ще ви пазя отъ зли сили,
щото сте ми драги, мили.
Спѣте бърже, азъ съмъ вънъ. —

Това казва Сънчо Първи —
царятъ на царетѣ,
да го знайте това всички,
вий дечица и вий птички.
Сънчо царъ е, разберете!

Любомиръ Ал. Божиновичъ

